

For Valby-Distriktets og Brøndshøj Sogns Vedkommende foreslaas det, at Mandaterne for de nu valgte Repræsentanter forlænges til Marts 1907, til hvilken Tid Nyvalg for to Aar finder Sted, medens Repræsentanterne for Sundby og Nathanaels Sogne fungere til Marts 1908, til hvilken Tid nyt Valg finder Sted for et Aar.

Som Følge af det stillede Ændringsforslag udgaar Lovforslagets Bestemmelse om, at Borgerrepræsentationens Antal fastsættes til 42.

Hensigten hermed har ikke været at modsætte sig den foreslaaede Forøgelse af Borgerrepræsentanternes Antal, men kun den at fastslaa, at dette Spørgsmaals endelige Afgørelse rettest hører hjemme ved Behandlingen af den kommunale Valglov, der foreligger for Rigsdagen og nu er henvist til Drøftelse i et Fællesudvalg.

Et Mindretal (Bramsen, Døcker, Matzen, Piper og Niels Rasmussen) ønsker at udtale følgende:

Paa et Tidspunkt, hvor et Lovforslag om kommunal Valgret, der ogsaa omfatter København, er forelagt Rigsdagen og nu er henvist til Behandling i et Fællesudvalg, vilde det ubetinget være ønskeligt og naturligt, at den i Lovene af 1900 fastsatte Frist for en Revision af de Bestemmelser, der angaa de indlemmede Distrikters særlige Repræsentation i Københavns Borgerrepræsentation, simpelthen blev forlænget, eftersom en endelig Ordning dog ikke kan naas ved denne Lejlighed, men kun ved Valgretsloven.

Den Omstændighed, at Funktionstiden for Borgerrepræsentanterne for Valby-Distriktet og for Brøndshøj Sogn udløber med Aaret 1906 i Forbindelse med, at den i Distrikterne nu gældende Skatteordning ikke giver Adgang til at foretage ny Valg efter de i Indlemmelseslovene under de da gældende Beskatningsforhold derom foreskrevne Regler, bevirker imidlertid, at Spørgsmaalet ikke *kan* udskydes, indtil en endelig Ordning af de kommunale Valg i København er tilvejebragt.

Under disse Omstændigheder fremsatte Mindretallet i Udvalget Ønske om en *videregaaende* Forlængelse af de udløbende Mandater end den af Flertallet, af Indenrigsministeren tiltraadte, foreslaaede. Imidlertid mødte Mindretallet i den Henseende Modstand saavel hos Ministeren som hos Flertallet i Udvalget og har derfor givet Afkald paa at stille noget Ændringsforslag i saa Henseende, men har derefter især rettet sit Arbejde paa at opnaa tvende Forandringer i det forelagte Lovforslag.

Først har Mindretallet ønsket, at Særrepræsentationen for Distrikterne maa blive opretholdt, indtil den endelige Ordning var vedtaget, hvilket Indenrigsministeren er indgaaet paa, dog saaledes, at der er foreslaaet en Tidsgrænse, nemlig Foraaret 1909, hvorhos de nødvendige Valg komme til at foregaa efter de i det gamle København gældende Regler.

Dernæst har Mindretallet ønsket, at der ej heller skulde foregribes noget ved denne Lejlighed i Henseende til Spørgsmaalet om Forandring i Antallet af Københavns Borgerrepræsentanter eller disses Funktionstid, dersom Lov om kommunal Valgret skulde komme til at fastslaa, at Særrepræsentationerne skulde bortfalde. Ogsaa i denne Henseende har Indenrigsministeren imødekommet Mindretallets Ønske, idet han er indgaaet paa, at de derhen hørende Bestemmelser udgaa.

Under de skildrede Forhold og da Sagen kræver en hurtig Afgørelse, agter Mindretallet ikke at stemme imod Forslaget i dets ændrede Skikkelse.

Hvad nu den ved Indlemmelseslovene bestemte Særrepræsentation med 2 Repræsentanter for hvert af de 3 Distrikter angaar, ønsker Mindretallet ved denne Lejlighed endnu at udtale, at det dog bør overvejes, om den ikke netop betegnede et Skridt i en rigtig Retning, og om der ikke kunde være Anledning til at gaa videre ad samme Vej, snarere end til for de indlemmede Distrikters Vedkommende at gøre Skridtet tilbage. Det var i sin Tid — i 1840 — naturligt at behandle København som en absolut Enhed i kommunal Henseende; Byen havde